

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

«(...) καὶ οὐδόλως ἐσυλλογίσθησαν τὸ μέλλον,
διότι τυφλωμένοι διὰ τὴν ἀλευθερίαν
τῶν, κατέστρεψαν τὰ οὐκόλουν μνημεῖα,
τά τζαμά, καὶ τοὺς τάφους, τά λουτρά, τάς
θρύσεις καὶ τά παρόμοια, τὰ οποῖα θά
ῆσαν αἰώνια ἀνάθηματα διὰ τὴν Ιατροίαν,
τὸν στολισμὸν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους μας».
(-Φωτικός. Χρυσανθόπουλος, ομνυματική του
1821, -Απομνημονεύματα περὶ τῆς ἡλλήνικῆς
Ἐπαναστάσεως-, ἑκδ. 1955, τόμ. Σος, σελ. 320).

Βασίλης Κ. Δωροθίνης

Δικηγόρος - Πολιτικός έπιστημονας -Ιστορικός

Εισαγωγικά

Αντικείμενο αύτής της μελέτης είναι ή συγκεκριμένη πρακτική του Κράτους, δηλαδή της μόνιμης διοίκησης και τῶν πολιτικῶν υπεύθυνων ἐπικεφαλής τῶν ἀρμόδιων φορέων, ἀπέναντι στήν πολιτιστική κληρονομιά του τόπου μας.

Πρώτα όμως θὰ πρέπει να δηλώσουμε ότι τὸ ύφος καὶ τὸ «χρώμα», ἀλλα καὶ ή θεμελιώσαντα τῶν ἀναλύσεων καὶ τῶν συμπερασμάτων ποὺ ἀκολουθούν ἀπότελον ἁμεστή συνάρτηση τῶν ἐπιπτώσεων τοῦ κρούνου. Οικοδόμηση πράγματα στην «Ελλάδα κρατική πολιτική καὶ υποστροφή τῶν πολιτών, ὁ χρόνος ἔτρεχε μέχρι σήμερα κατά τήν πολιτιστικής κληρονομιάς μας. Ο κοινωνικός καὶ πολιτικός χρόνος, μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐργαλαιοθεατοῦ καὶ τὴν ἀδιαφορία, τὴν δλαγωία καὶ ή, καὶ σπάνια, τη συνεχή τῆς ἔκαστοτε πολιτιστικής ἡγεσίας ἔτρεχε συντριπτικά ἐναντίον της. Η συγκέκιμπτη ἀλλεύση συντονισμού καὶ μεθοδικῶν μέτρων ἀσφάλως δὲν θεβῆται τὸ ἀποφασιστικό πέρασμα σὲ μίαν ἀλλή κατάσταση.

Έτοι, δὲν ὑπάρχει, πει. Βέσση, κατά τή γνώμη μου (εκτός, δέσσα, ἐκείνης ἐνός ἄνερδου «αλλοθεατοῦ»), για «συναίθιμηστική» ἐπίκληση ἀδριστῶν ἀρχών, για ἐμπιστοσύνη σὲ θολές υποχρέεσις καὶ γάλλα ψηφουχασμό.

Ἐπειτα, θὰ πρέπει, νομίζουμε, εὐθὺς ἀπό τώρα νά πούμε ότι ἡ στάση του Κράτους ἀπέναντι στήν πολιτιστική κληρονομιά μας ὑπῆρξε στάση εὔμενος δυστροφίας. Εύμενος, με τὴν ἐννοία τῆς θεωρητικῆς ἐμένειας. Και δυστροπίας, στήν πράξη, στή δημιουργία, δηλαδή, τῶν ἀναγκαίων διοικητικῶν πρόσωπων, προκινούμενων ἀντικειμενικά μέ τίς ἀνάλογες οικονομικές δυνατότητες καὶ μή παρακαλούμενων, τέλος, ἀπό τής γνωστές πα-

«Μητέρα μας πολύπαθη, ὡς ἀθάνατη,
δέν είναι μόνο σου στολίδι οι Παρθενώνες

Καὶ οἱ πέτρες, ποὺ στὶς ἐστησε στὸ χώμα σου
τὸ νικηφόρο χέρι τοῦ Ρωμαίου,
κι ἡ σταυροθόλωτη ἐκκλησιά ἀπό το Βυζάντιο,
στὸ τόπο τοῦ πολύτυπου ναοῦ τοῦ ἀρχαίου,
κι ἀυτὸ τὸ κάστρο, ποὺ μουργίκει μέσα του
τῆς Βενετίας ἀκάμη τὸ λιοντάρι,
κι ὁ μιναρές, ποὺ στέκει τῆς ὀλόμαυρης
καὶ τῆς πυκρότατης οκλαδίας ἀπομεινάρι.

Ω τίμια φυλαχτά, στολίδια ἀτάριστα,
διδαστάρικα, ἀπό σᾶς πλάθεται αἰώνια
κόσμος ἀπό πολά κομμοσυντρίμματα,
ἡ νέα τρανή πατρίδα η παναρμόνια».

Κωστής Παλαμᾶς
(από τὸν -Υμνον τῶν αἰώνων-)

ρεμβάσεις θουλευτών καὶ θουλευτίνων, παραγόντων καὶ παραγονιζόντων, ἐργολάδια, ἐργολαδίζοντων καὶ ἐργολαδίζομένων, θεβαίως. Η στάση αὐτή εἶναι ἀκόμη περισσότερο καταδάσκατος ὅταν ἡ φύσθει ὑπόηη τοῦ, ἐδῶ καὶ πολλά χρόνια, η σκέψη ειδικῶν πάνω στὴν προστασία είχε δέν καταλήξει στὸν ἐντοπισμὸν τῆς ούσιας τοῦ θέματος». Πέρα ὅμως ὅσα δὲν ἐπιστημόνισμαν παρακάτω, εἶναι χαρακτηριστικοὶ καὶ τὸ ἀναφέρουμε ὅποι τώρα ὅτι, ἐκτός ἀπό τὴν πρόβλεψη τοῦ ἀ. 52 τοῦ «Ἀρχαιολογικοῦ Νόμου», εἶναι σχέδον ἀνύπαρκτὴ η ποινική προστασία τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομιάς — καὶ ή υπάρχουσα δὲν ἀποτελεῖ, στὶς μέρες μας, σοβαρὸν ἀνασταλτικό παράγοντα ἀπέναντι σὲ ἐνδεχόμενες καταστροφές². «Ἐξίσου χαρακτηριστικό εἶναι τὸ γεγονός δι τὴ νομοθεσία καὶ ἡ νομολογία τῆς προστασίας ἐλάχιστα ἀπασχόλησαν τὴ νομική σκέψη», ἀλλὰ καὶ τὸ τότε, δέδουσα, εἴκει όπου θα ἔπειται, πλέον, ὅτι ὑπάρχει ἐνιαίο νομοθετικό πλαίσιο, ἐξακολουθεῖ νά υφίσταται πανοπερμία διατάξεων, ἀνάμεσα στὶς όποιες δικὶ μόνο δέν περιλαμβάνονται στοιχεώδεις καθοδηγητικές ἔννοιες³, ἀλλὰ καὶ δὲν ὑπάρχει καμιά πρόδηλη ἡ ναντάσθωση μηνυμάτων, ἀλλ᾽ οὔτε καὶ γιὰ τὴν ἐνταξη ἀρχαίων καὶ νεότερων μνημείων καὶ χώρων στὴ σύγχρονη ζωή.

Τέλος, δὲν είναι λιγότερο σημαντικό δι τὴ διατήρηση τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς εἶναι δινύπαρκτη, ὡς θέμα καὶ πρόβλημα, στὰ προγράμματα, δοσ υπάρχουν, τῶν πολιτικῶν κομμάτων, κατά συνέπεια είναι φυσικό να μή δρισκούμε, σέ αὐτά, καὶ δηοιαθηπότε πράστη για συγκεκριμένες λύσεις. Στὸ χώρῳ τῆς πολιτικῆς πρακτικῆς ἡ ἄκρα ρευστότητα, ποι διαποτίσματα, οι σπασμαδικές καὶ εύκαιριες ἀντιδράσεις τῶν κομμάτων, φορέων τους ἡ ἐκπροσώπων τους ἀποτελούν λογικό ἐπακόλουθο τῆς κατάστα-

σης ποὺ ἐντοπισαμε. Ὁπως ἐπανειλμένα παρατηρήσαμε ἀλλού, τὸ «χαρτί» τῆς παραδοσιαστικής κληρονομίας εἶναι ἀπό τὰ λιγότερη ἄξια, αὐτά ποὺ πέφτουν ποὺ εύκολα στὸ τραπέζι τῶν κομματικῶν συμβιθασμῶν, γι ἀυτὸ καὶ οι ποικιλεῖς πιέσεις καὶ παρεμβάσεις θουλευτών καὶ παραγόντων γίνονται πρός την κατεύθυνση τῆς «Ελλαστικότητας»: ἀπέναντι σὲ ἐνδεχόμενες καταστροφές: κανεὶς, φωνεῖται δέν τους ἔδωσε νά γίνει ἀντιληπτό, μέχρι σήμερα, δι τέν πρέπει να πάιζουν «εν σο παικτοί»⁴.

Στὸ κείμενα αὐτοῦ τοῦ ὅρθρου προτάξαμε δύο ὄποιασμάτα, τοῦ ποιητή Κωστῆ Παλαμᾶ καὶ τοῦ ἀνώνυμη καὶ ἀπονημονευματογράφου τῆς «Ἐπανάστασης Φωτίου Χρυσανθόπουλος («Φωτάκη»). Μέ γνησιο κι διχ ψευδό Λυρικόν ὁ ἔνας, μέ διέριτο τρόπο δ ἀλλος δίνουν, νομίζω, δι τὸ εύρος ποὺ θα πρέπει νά ξεχι, στὴν πράξη πιά, μιά σύγχρονη πολιτική προστασίας. Τοῦ δευτέρου ἡ γνώμη ἔχει σαφώς μεγαλύτερη δέια, σὲ ἔνα σημεῖο, καὶ φανερώνει πηγαί κριτιρίο καὶ ἐντιποτή τοις ποιητής: ὃ ἀνθρώπος πού πολέμησε τοὺς Τούρκους με τὸ ὅπλο στὸ χέρι εἴναι αὐτός, ἀκριβώς, πο έκτιμα, δοσ κανένας μετέπειτα στέροις ἡθικής ενίσκιστης καὶ «παραγωγικός» ἐργολάδος, τὴν δέξια τῶν μνημείων πού ἀφίσαν, ἐκείνοι, φεύγοντας.

Ἐπιθεωριάντα, ἔτοι ίως, γιά ἀλλή μιά φορά δι τὶς μέρες ἡμής χωρὶς προσπικές καὶ στείρας «δέξιοποιήσης» πού ζούμε, μόνον ἐνας ποιητής κι ἐνας ἀγνωστής μπορούν, ἀκόμη, να δίνουν καλύτερα ἡ ποιητή ποιονήση πομοτεχνικὸν ἡ ποιητικό ρουτίνα, διοικουμένων τῶν ἀναγκῶν. Στὴν προκειμένη περίπτωση, τῆς ἀνάγκης προστασίας τῶν υπόλειμμάτων τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς πέρα, ἐπιτέλους, ἀπό καθε είδους ἐθνικού ἀντικρυσμάτα καὶ χωρὶς καμιά συνέπεια⁵.

Οι φορεῖς, τό διοικητικό δυναμικό και τά άρχεια

Φορείς πρωτοβάθμια στην Ελλάδα — και, ανήκειτα στην Ελλάδα — διότι επέδειξαν ότι τις δύο χώρες του κόσμου είναι καταργήθηκαν. Τό για Υπουργείο Παπαϊονίου και — επιπλέον — το Υπουργείο Χωροποίησης Οικισμού και Περιβάλλοντος (ΥΧΠΟ) το Υπουργείο Χωροποίησης Οικισμού και Περιβάλλοντος (ΥΧΠΟ) το Υπουργείο Αποκατάστασης Σειροποίησης Καταστροφών (ΥΑΣΕΒΕ) την όποια διαδέχθηκε, είδη-
για την θεωρεία της, με την ίδια περίοδο με τετρελογία στοιχείων, που διαδέλχεται με δύο χρόνια, τον έλεγχο πάντα προσφέρει Έργο.
Στις άριστες του 1984, στην κεντρική υπηρεσία, στις 25 Εφορείες Πρωτοβάθμιας και Κλαιστών «Αρραβωνιάτικην, 13 Βαυαρινήν και τις 7 Νεαρότερων Μηνιγκών του ΥΠΗΡΕ» υπέρτειναν και τις 7 Δρεπάνων Μηνιγκών (άπο τους όποιων 25 έπεκταν υπάλληλο), 16 πολιτικού μηνιγκών (άπο τους όποιων 4 διεκτόνων), 7 πηγανούχων (άπο τους όποιων 2 διεκτόνων), 12 πηγανούχων μηνιγκών (άπο τους όποιων 4 διεκτόνων), 43 σχεδιαστών (άπο τους όποιων 2 έκτοκτων), 13 σχεδιαστών (άπο τους όποιων 2 έκτοκτων), ένας σε άρχοντα, το 1982, έφερεν τους 299 (Έφοροι και Επιμελήτες) και σύμμερα, τους 330 περίπου. Ο τελευταίος δριβής θεωρείται πολύτελεσσα πραγματικότητα μεταλλάσσοντας δηλ. απεβεβαίωση δύο ώρα, το 1960, σ' αντίστοιχο αδύνατο, όχι δηλ. την Ελλάδα, βέβαια, ήταν 55. Οι αδριανίδιοι μάλιστα μόνοι τους, ένων 88 πρέπει να παροπαρημένουσαν δηλ. λειτουργίες έναντι
άλλων σημαντικών ειδικοτήτων, δηλ. των ιστορικών, των

ΥΠΑΓΓΕΛΙΑ, από την Παροδοσιακή Οίκουμενη (17) υπέτρεψαν, στις άρχες του 1984, 30 αρχετυπούς, 1 πολιτικός μπανάνος, 7 σχεδιαστές, 1 ψηφιοφόρος, 1 Ιστορικός και 1 δικηγόρος, ενώ οι περιφέρειες-άνδυκες έμμετρουσαν Επικοινωνία μότο το προσωπικό του 60 πελατεύοντων γραφείων και από τη μέλη των κατώτατων και των περιφερειακών Επιτροπών. Ενσάρκωσαν αρχετυπούς Ελληνικού Εθνους.

Ανανοούσκρητης – Η χώρας είχε, επομένων, φωτιστεί στις σχετικές θυμάδες της χώντρου περιβάλλοντας κτηνών και συνανθάνων, στις πολεις οι οποίες περιλαμβάνονταν σε αυτό.

Στόν ΕΟΤ, τέλος, μία ομάδα της κεντρικής υπηρεσίας ασχολείται με τό πρόγραμμα αναστολήσων στους οικισμούς που έχει άναλαβει ο Οργανισμός.
Για να υπάρξει μέτρο μεγάλους σ' ένα αλλά έπιπεδο, θα πρέπει να διαφέρουμε στις σώματα με ζηγαντικούς πληροφορίες του ΥΠΠΕ (δημιουργίας πλατολογίους δεν υπάρχει ακόμη), τα οποία που έχουν πρωτογενή διατηρήσεα, με αυτό, σε δηλ. της Ελλάδος, δεν ξεπερνούν

τά 1.000 περίπου.
Όπως το δέρχια και μητρά, αδ πρέπει να οπιζόμενη στο πρωτόγονο, στα παγκύρια χρονιά, γεγονός δεν αιτήται τη στηγανή, υπάρχουν μόνο στην Αθήνα 15, περίπου, τυπωμένη και αποστολική δέρχια και μητρά¹, έναν δεν έχει γίνει, μέχρι σήμερα, σύσταση δραγματικής συνόρκυσης έθνικου μητρώου μητρώων και τόσων. Ως προς τα ποραμεταλλικά νεατέρα μητρώα αναφέρομες δεν υπάρχουν πλέον μητρώοι κρητεζών σε κακή υπέροχα, αλλά στη Διεύθυνση Λαϊκού Πολιτισμού του ΥΠΠΕ (υπέβυθυνοι για αυτά) δημιουργείται ως μητρώοι κρητεζών για την περίοδο

‘Η νομοθετική κάλυψη τῆς προστασίας και ὑφασμάτων τρα

Είναι άποδεικτική τών κοινωνικών, ιδεολογικών καί τελεοποιητικών δεργατών που έπιπλεστάκονται στην έλληνική κοινωνία, όπως η πόνηση τού ιδανικού και μετά, η δέληξη τού νομοθετικού πλαισίου με τό όπιο διάδικτηκή η προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Είναι συνούσιο, δημικό, ότι στο παρόν άρθρο δεν είναι δυνατό να διαχρέψουμε και νό αναλύουμε το κοινωνικό αυτό φαινόμενο, όπως διαδημορθώθηκε μέσα στο χρόνο. Μόνο ούτε σημειώσας βά επινέπουμε,

περιοδο^α. Στό μέτρο που οι νομοθετικές ρυμαίνεσαν και, δημόσια, ή δημόσια έφαρμογή τους απήκονταν όχι μόνο συντονιστικών κοινωνικών και οικονομικών διανομών, αλλά και βασικούς φραγκοτράκτικους κύρους ή κυριαρχών νοοτροπικών αρμόδιων. Η μερική «Ιταλία» του νόμου 1469 κάνει: Εκδήλω ού μόνον επόμενους στην εισαγωγή, ώλα πιβατόντων και κάτι μόλις δηλωθῇ τη μακρού τοι φαινόμενον τῆς χρεοκοπίας καὶ μάλιστα, αποτελεῖ ένα λόγον οπότε πολλά καὶ πολλά τοι διατάσσεται καὶ τοι χάρις ανέμενε στην επιμέλεια μηδημαρτυρία πορεύομενοι αλλοι καὶ σα τι γλυκό μέσον (επέ πορος καὶ σε άνθρωπον δυναμικό) που διατελεῖ στην πόλη της Αγίας Πόλης της Καποδιστρίου.

Δεδομένη ότι η νομοθετική πλεύση της προτεραιότητας είναι οι απορροής το δρόμο του τοπ. θεωρούμενα τα νομοθετικά κόλπωμα της πρωτοσάσης, αρχύοντας από γενεράλις διατάξεων, προσφύγοντας στην νομοθεσία με την οποία παρετάχονται στις διατάξεις πολιτών που ριζίζουν στην παρέμβαση του ΕΟΤ και στην νομοθεσία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

1. Γενικές διατάξεις

έδη έκθεσίσαν μέχρις εδώ. Λογικό είναι νά θεωρήσουμε νομερτό παρόδοση το διά του Συντάγματος του 1975, είναι αλλιώς μετά από έντεργατικά άνων διαφόρων Ιωνικών φύλων, περιελθεί. στο Άρθρο 24 παρότρ. 6), ειδικήν φύλων σύμφωνα με την άνων - τον υπουργό και απαραδίκαιως περιορίζεται τον πρωτοστάθλο των Κρήτων - περιορίζεται συμπληρωματικά από την ίδια την Επιτροπή που ιδιαίτερα ήταν Συνταγματάρχης. Πάντως, το νομερτό παρόδοση μετρητών από τό διά η διατάξιση ουτών δεν προβλέπει κοινή διατάξιση, για φορείς και ίωντες, ως διηγημάτων, μέν με προηγούμενη σύμφωνη είδους, το Κράτος σε παροχή πρωτοστάθλου. Ετοι, το Άρθρο 24, παρ. 6 του Συνταγμάτου του 1975 θα πρέπει νά αναχέιται περιοριστικά στην περιφέρεια της δικαιούχης καλών πρωτεύεσσας και της διοικητικής γενικόντων άρχων, παρά στο πεδίο των γενικών περιοχών για πρακτική παροχή πρωτοστάθλου.

την περιπτώση πραγματικής έπειτασθεώς ή να περιγραφεί με άκριβεια ο ούποικοςς βάλος του παραπάνω Συμβουλίου.

Οδιό πρέπει, έποισας, νά αναφέρουμε τους νόμους 1126 και 1127 του 1981, με τους οποίους έπικυρώθηκαν οι διεθνείς συμβόλια του Παρισίου (1917) και του Λονδίνου (1969), πολι ομηρικάντος ως πρός τον καθορισμό παγκόσμιων ενοιών όπως του μημεύου, του τοπού, του ψηφιακολογικού άντεκεντού κατά (με την έπιπλαζη μάς, πάντως, της σημ. 4), άλλα και ως πρός τη διατύπωση θεοκαρκανών χρήσης προστασίας. Τα άνωνά κενά κρίνεται πάντα προστασίας.

αλληλικής νομοσάς ή αυστηρών των νόμων αυτών είναι θετικό, καθ' ότι πάντα την πλεύρα της διοίκησης, δεν υπήρχε καμιά μεγαλύτερη πλεύρασμα ή προβληματισμός με όφερμα τις διατάξεις τους.

Τέλος, θα πρέπει να διαφέρουμε τους νόμους 1116 και 1262 του 1982 (δηλ. τροποποιήση του νόμου 1983) περί κινητήρων, με τούς ίδιους ποσοτάτους, για την πρώτη φορά, σημαντικούς οικονομικά κίνητρα δεικνύοντας παραπομπές ή διατηρήσεις οικοδεμάτων μετατρέποντας σε έσοδους κάτι. Για να διαπιστωθεί άμεσα, η πρακτική έμβελες των νόμων αυτών θα

πρέπει να γίνει έρευνα για να διαπιστωθεί κατά πόσο σε αυτούς πάσα, αλλά και με την πλήρη έλεγχη της αναγκαστικής σχετικής ενημέρωσης, θιαστής παρόπλιτης οικειώσεων άνωμάλων επωμάλωμάνων από αυτές τις διατάξεις.

II Νομοθετική κάλυψη μέ φορέα

Η κάλυψη από τό ΥΠΠΕ στηρίζεται κυρίως στο νόμο 5351/1932 (ιδιαίτερα ά. 49-52), τὸν λεγόμενο «Αρχαιολογικό», ὃ οποῖος κωδικοποιήσε τοὺς μέχρι τότε νό-

επος τη επιτάσης, οπας αντικατοπτρίζει από το Ν. 59/1975, η προστατή ή παρέχεται από το ΥΠΠΕ περιπτωτικούς εντελες σε περιπτώσεις δραστικογόνων ή άλλων χώρων που καλύπτονται από αυτόν, διας πρόκειται για δημοσιογνωμονικούς ή άλλους ιδιοκτήτους «αναπτυξιακούς» στόχους.

εμβολίου της Έπικρατείας.
Εντοπίζοντας μερικές βασικές έλλειψεις και κενά τών πρωτογενών νομοθετήματων νομίζουμε ότι φανερώνουμε ανάγλυφη τήν κοινωνική, οικονομική και τελικά, ιδιαίτερη λογική στην οποία και οφείλονται: μια λογική έρεισμα παρωχήμενες αντιτίθησεις ώς πρός τήν

προστασία του δικαιώματος τής ιδιοκτησίας, τό όποιο ἐκλαμβάνουν ώς δικαιώμα hinc et nunc, δίχως άλλη προσποτική, δηλαδή **έντελων στατικά**, ακόμα κι αν θεωρηθεὶ τι καθευτό καὶ πέρα ἀπό κάθε ἔννοια κοινωνικοῦ συμφέροντος.

III. Νομοθετική κάλυψη μέ φορέα τό ΥΧΟΠ

Η επέμβαση του ΥΚΟΥ στον τομέα της προστασίας προβλέπεται, για πρώτη φορά, με τα δάρεα 79 (ώπικη τροποποίηση), ως πρός την παραρρύθιμη 6, ἀπό την παραρρύθιμη Ι του Δάρεων 4 τού νούμερου 82/77 και τον Έγκυο Οικοδόμου Κανονισμού (Γ.Ο.Κ.), τού 1973, που αποτελεί αυτή δοθεῖσα ή δυνατότητα απόντων την Υπηρεσία Οικοδόμων την Περιφέρεια Δυτικών Επαρχιών (Εργασία την μετέπειτα διατάξεων) την Περιφέρεια Δυτικών Οικοδόμων του ΥΚΟΥ, την περίοδο -17- για την προστασία τηρίου και παραδοσιακών δραματικών οικισμών της χώρας, φροντίζοντας να διατηρούνται το χαρακτηριστικά τους και λειτουργώντας, ως πρός την περιφέρεια, μέσω των περιφερειακών σε επίπεδο Νομού και πεντετελίων για ευρύτερες ένοπλες, για τις οποίες κάνονται ήδη λόγο. Τα δάρεα 79 και 80 του Γ.Ο.Κ. αποτελούν τη σημαντικότερη βάση για την προστασία που έχει αναλαβεί το ΥΚΟΥ, του οποίου προστασία προστασία προστασία με τη δικαιοδοσία του Προεδρεύοντος Δικαστηρίου.

Επειδή το ΥΚΟΥ διαθέτει στον τομέα της προστασίας κοινού όρου προστασίας την προστασία του ΥΠΤΕ (με αλλες υπουργικές απόφασεις), παρουσιάζεται το πλεονέκτημα, ότι ληφθείν ώμοις οι ίδιαισας Ελληνικές συνθήκες της ρευστότητας και των «πεντελών», στη δραστηριότητα περισσότερο από τὸν κίνδυνο των υπόχρεων προτεραιοτήτων κτιρίων η συνδικάλων για λόγους ποικιλής οικοπεδώτησης, οφειλή για να δημιουργείται πρέπει να περιέχει προηγουμένως, όπων τὸν έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας:

Εκτός που η πράξη αυτή, άλλα βασικά νομοθέτιμα είναι τό Π.Δ. της 19-10-1978, με το οποίο χαρακτηρίστηκαν παραδοσιακοί 432 οικισμοί, όπως σύνολο 2.238 οικισμών οι οποίοι είχαν προτού πάντα προστατεύεται από την άρδιαν έκθεση του Υπουργείου Εσωτερικών, δεν μπορεί να απομακρύνεται ή να «επαλύωται» αυτών των οικισμών από την προστασία που έχουν πάντα δικαιοκρατούνται κατά Νομούς και διαιρετικά. Η πράξη αυτή διατηρείται στην παρούσα μορφή της καθώς χαρακτηρίστηκε ούτε ένας από τα κανόνια Αριθμού 1978 για τις οικοδομήσεις έργων σε αυτούς και τους διορθώσεις διάφορων κρίσιμων μεταβολών ή οποιώντας των μελετών των παραδοσιακών οικισμών και «οπαλώνθηκαν». Τα κρίτιμα και οι δρι έπειτανων, με αποτέλεσμα, άπωθησαν, την άλλωστη την φυσιογνωμία τους¹¹. Από το 1978 παραμένει, έπουλωνται, μέχρι σήμερα, έκμερπες τόσο ο θέμα της έπλετησης της προστασίας και σε άλλους οικισμούς, όσο και το θέμα της ένορμότητας των διάταξεων του Π.Δ. το 1978 που προτάθηκε από την Επιτομή και τα κρίτιμα της διεύρυνσης προστατεύεται από την ίδια η πράξη αυτή, λίγους μήνες πριν από τις βούλαισεις, διογκώνεται στην Επιτομή Κανονιών Επιτομής Αριθμού 181, έπουλησηθεί, με την τότε κυριεύουσα, ή δραστικήτης των έκμερητων άπλως με τη... μείωση που ο όριμων των προστατεύεμένων οικισμών. Από την έγχρωμη άπλωτη ήταν γιατί κινητοποιήθηκε ο τύπος και ευαισθάντικόποιηκε η κοινή γνώμη, ένα δρόποδος αποτελεσματικού φορείς και προσδικότητος της χώρας. Ήταν πρέπει να μνημεύουμε, έχασαν, τό άριθμο 2

του νόμου 880/1979, με το οποίο εισέρχεται στην "Ελλάδα όσεσσις της μετεφοράς ουπο συντελεστή δομήσεων, ένων θεορίας που κατά τη γνώμη λόγω των ειδικών συντελεύτων δημόσιοτησης στην πράκτικη έργωσης της προσαστίας, ην είχε δραγματική προηγουμένων ή άγορα που στη πλάσιμη μέλι νέας, γενικής οικονομικής πολιτικής".

Τέλος με το άρθρο 32 του οικιστικού νόμου 1337/1983 αναγνωρίζεται ότι οι Ελλήνες έδρα τοι" για πρώτη φορά διατίθενται στην Ελλάδα όσεσσις για την επιτήρηση της παραδοσιακής κληρονομιάς από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε περιοχές που διατηρούνται εξαιρετικά πάνω πόλεμον, και προβλέπονται προτεραιότητες διατήρησης για έπειρμανση και έπιμονθησια διατηρητέων μετα πάνω κήρυξη είτε από το ΧΚΟΥ είτε από ΥΠΠΕ. Καυτερέστερα, μάλιστα, δύκα το Π.Δ. έφεραν στο άρθρο αυτού, χωρίς το οποίο αι σκετικές διατάξεις θα προσθένονται στη διευθυντική έπιμονθησια.

IV. Έναρμόνιση της νομοθετικής κάλυψης από ΥΠΠΕ και ΥΧΟΠ

Είναι πανθυμολογημένη ή αύγχωση όμριδοτήτων μεταξύ ΥΠΠΕ και ΥΧΟΠ. Στό επίπεδο των νομοθετικών ρυθμίσεων έγιναν, μέχρι σήμερα, δύο άποψειρες για νά άρθει. Οι άποψειρες αυτές άποτελούν άντιστοιχείς ειδι-

ές Επεμβάσεις οι όποιες, τό λιγότερο πού μπορούμε από ιώνες, είναι νωρίς δέν συμφωνούμε με τις προτάσεις της μητρικής (με έκπρωπους τού ΥΠΕΙ και τού ΥΧΟΥ) αι με ειδικούς, στό θέμα, έποκτήμονες) Επιτροπής πού έχει συσταθεί το 1981 και, πάντως, βρίσκονται μακριά πο τάλιμα τών καριών για αντονούσιμ και έθιμον Ενιαίου Φορέα Προστασίας.

πάλια αυτά, γενεγόντα είναι ότι ή άρα παντούτων το διαβόλο της σκληρής πετρέα που άφησε προδεσμούς δημόσιες, δυναστείες και ερωτατικές, όπως για παράδειγμα για την πολιά απερίπτωτη οι υπέρσεοί του ΥΠΤΙΕ να δίνουν έγκριση και πέρα από το άρια θέτουν οι λαζανίοι πολεοδομικές διατάξεις, σε ίδιους για «χαρακτηρισμένους», από το διάνοια Υπουργού της Κυβερνήσεως, τοπικούς βραχυκύλωντα κάθε υπόστατη παρέμβασής του ΥΧΟΥ.

Κατά τη διάρκεια του πολεοδομητικού (και φολιδωτού) Π.Δ. της περιόδου 1974-1984, η πολιά προμηθεύει δραματικές τους ΥΠΤΙΕ για τούς «ιστορικούς τόπους» (προστασία τους) και έκτελεν έργα σε όλους και για τους «τόπους» μισθώτους φυσικού καλλιέργειας (χαρακτηρισμός τους και άνθεμη οικοδομημάτων σε αυτούς) μεταρρυθμίσεις στη δικαιοδοσία του ΧΟΠ.

Με τη μπαρέ Εναϊδο Φορέας δίωσα, για άλλη μια φορά, λαζή τη δημιουργία έντονων αντιθέσεων οι οποίες συγχρόνως δεν προηρεύονται από περιοριστική άντιπολη, αλλά από την αποτελεσματική σύρραγη σερδερών του διαβόλου διατηρούμενης για γνωστό λόγο μητρικής της ευρωπαϊκής της 17ης Αυγούστου και σχετικής μημάρτυρας συνεχότας μέχρι τις παρομόνιες τους) και, πάλια, μάλιστα μεταξύ έπιπλωτων διαφορών ειδοποιήσης, έτσι το κύριο ζήτουμαν παρέμεινε, για άλλη μια φορά, μάλλον στη περιβολία των αντεγκλήσεων—

IV. Η κάλυψη τῆς προστασίας πό τὸν EOT

τε τὸν Ἰριδοκό νόμο τοῦ ΕΟΤ τοῦ δόθηκε ἡ δινωτικὴ παρεμβολὴ αἱ παραδοσιακοὶ οἰκουμέναι, ἀλλὰ καὶ σὲ τόπους μὲν ἴδιαιτεροι λόγοις δὲ καὶ σὲ ὅπῃς, μὲ ἀκοῦν τὴν ἀνάβασιν τοὺς καὶ τὴν τουριστικὴν μπούσον τούς. Μὲ τὸ Ν.Δ.1313 τοῦ 1972 («περιμέτρους οἰνοχώρων τῆς τουριστικῆς διανοτήτων») καὶ μὲ νόμον 1282/82 (ιδίαιτερα μὲ τὸ 2/5), ποὺ ἦν μητρονοματικὸν, ὁ πρωτόδοτος αὐτές παραγγελματικῶς περιεκόντων καὶ συνιθέντων μὲ μέτρα οἰκονομικῶν παραπλήσιων. Οὐ πρὸς οἰκουμένας, οὐ ἐπεμβατικοὺς τοῦ ΕΟΤ ἔγινον σὲ εἴδ., μηδὲ στρατικοὺς χαρακτήρας, αὐτές παραγγελματικῶς περιεκόντων πράτηα πράτηα ὅπα ὅμοια διαγενετικῶν ποι. Εποικοδομολογία εἶχε τηλεφερόλητος ἀριν Κανονισμοῖς, καὶ μὲ διαδικασίαν ἤ δροις, πρὸς αἵτοις ἐπέμβασιν, προσκύνησε στην λεπτομερειακὴν καταγραφὴν σεριζέρημα τηρούμενον. Τοῦ 1980, ἡ γνωστὴ Ἑρμηνεία EUROPÆA NOSTRÆ ἐπιβρέπειε ἐργασία τοῦ ΕΟΤ τῆς Οἰας Σαντορίνης, ἐνώπιον τὴν πλευρὰν τῶν ληγυπτικῶν υπερσημερινῶν καυστηρεμένης κρύκων μελέτων τῆς τάξεων τῶν τεασόρων ἔτην... Ημέρα πρὸ τοῦ ΕΟΤ ἐπιδιδούσα τῇ συμμετοχῇ καὶ τῇ Τοπικῆς Διαύρυσης σὲ προγράμματα ἀξιοποίησης οἰκουμένων, καὶ κάνοντας σὲ ίδιας ἀπολογίαν τὸν ἐπιβάσιον τοῦ πατούσαντος αἱ βεττικαὶ τὰ γεννονταὶ τῆς διάσωσης οἰκουμένων.

ποιών, η δημιουργίας ευκαιρίων αποδήμησης και ποιητικούς επικόπτης στο πλαίσιο μερικής κλίμακας, θεωρία) στον τομέα των παραδοσιακών υλικών και αποτελεσμάν, η δημιουργίας πόρων σε περιφερειακό πλεύση και άπτων υποδειγμάτων έργωνα σε παραδοσιακούς οικισμούς στα Δραγκάτια αποτελέσματα των περιβαλλοντικών καταστάσεων της θάλασσας της Κύπρου και, τελικά, η ζήσης, αλλά και της παραπομπής της στην παραδοσιακή παραγωγή, που προστατεύεται από την παραδοσιακή παραγωγή.

κρήτης. Οι τελευταίες δρηγήτικες πλεύρες των εύμεσθανών ανάγονται, δώμα, στις γενικέστατες συνέπειες της μέχρι σήμερα τουριστικής «δροσιστήσεως», μόνο στη χώρα μας αλλά και σε διεθνείς έπιπλοδο, πρέπει, τέλος, να σημειώσουμε ότι, στους οικισμούς που έπενθετο η ΕΟΤ και διανοτήτων κτίρια, γήινων χρηματοποίησε το νομικό σχήμα της υπόγειας υποβαθμίας παρακράτησης της επικαρπίας για 10-χρόνια, με τους ιδιοκτήτες, ένων σπανιότερα προώθησαν και σε άρχοντες κτίριων.

. Ἡ νομολογία τοῦ Συμβουλίου
ἡς Ἐπικρατείας

διαιρετική κατάσταση που έχει δημοπρωγούεται για την απότιμητάς και πληροφορίας από παράλληλες αρμόδιες και νομοθετικές συγκούς και κενά δε πρέπει να πληρώνουμε, ώστε η εξέταση Εξωπολιτικού του ρόλου του Συμβουλίου της Επικρατείας και της νομοδίας του, τότε μέτρο, θέβωμα, που το Κράτος συμφωνείται τα απόφασις του, άλλα και ποι οι ίδιες (οι οιοι), στο μεγαλύτερο ποσοστό, αποτελούν και τους συμφεύγουντες από αυτό τις θεωρούν καθοριστικές, λιγακτικές αδημοσίες, δια πρέπει, νομίζουμε, νά ωριψε δι το καριον μρόδιαν υπηρεσία, δεν είχε ταρτοποιήσει σωματικά την ανθραφέρουμενη στην προστασία των αποθέσεων όπως υποτίθεται δι. Έτσι η καθοδήση το Κράτος στην παραλλαγή της σχετικής πολιτιστικής και πολιτικής παρατηρείται πά τα λάθος πούνες και κοραβούν. Άλλα και θεωρούνται πά λάθος πούνες δι την αποτίμηση της πολιτικής παρατηρείται σε σχετική μελέτη, με ιδιοτείς θεωρολογίες, ΕΝΤΟΤΙΚΕΣ, με συμπαραγκικές ανάλογους και με έκπτωση ή πώς με την άντεξτραγή εξέβημε μάστο χρόνο, συνάρτηση με την άντεξτραγή εξέβημε τους νομοθετικούς πλαισίου και των πραγματικών συνθηκών στασιαστικά στην Ελλάδα.

μια πράτη έρευνα που άρχισε, πάντως», είπε, ήδη, στην θέση να διαπιστώνονται ότι το τελευταίο χρόνιο διαφωνείται μια τάση, η οποία θα λέγαμε κινήτα διαρκώς ασφαλείας για ένισχυση της αστοτατικής πράξης που γίνεται έκθιο δύο από τους οπαδούς του Συμβούλου από πρόσημη ιεραρχία του ΥΚΟΠ, η οποία το διαπιστώνεται για λεπτούς πριν προερχόταν ή κατά των δυοντων κατατίθεται από την ακρωτηριασμένη άποψη ίδιων, δεν και από τις απόφασις τους σε συναριθμητική Βέματα. Χωρίς να υποκαρεκτώνται παραδοσιακές δέσμεις, το ειδικότερο όμως πρόσημο

σοική αντίτυπη της προστασίας των δικαιωμάτων της οικογένειας. Σύντομοι δε σεβασμόνευτη αποφασιστικότητα ως πρός τη συμπλήρωση κενών των νομοθετικών κειμένων και άλλη πρόταση ευνοίας σε σχέση με διατήρηση, έργουσας τη νομοθεσία για την προστασία της παροδοσιακής κλαρονομίας. Η πρόσφατη φάση του Δ. Τιμάτου του Συμβουλίου (αρ. 430/16), επί αιτήσεως κυρίων μετέπειτα του συμπεριφέροντος του όπως του Σταθ. Γραικούτη, στο Αργος, προτάθηκε τ.ο.Δ. από την πρόταση παροδοσιακής νομοθεσίας της πανελλήνιας Επιτροπής Κοινωνικού Ρέσενσα συμπληρώνεται έτοσον κενών των νομοθετικών θυρών φων Ανθωνύσης την διανοτάτη, για πράτη προστασία στη νομική κρονική, να προστατεύεται και ο χώρος οπεριδικού διατηρητικού νεότερη μημείου.

Επί θετική ιτύπωση ή έρμηντευτική περιεργούμενου του Δ. Τιμάτου (παρούσα 1364/81) και της λογολείας (ἀπόφασης 3893 και 3894 του 81), με την όποια άνατράπτεται η προγνούσιμη νομολογία και καθορίζεται ότι, και μετά τη

ροδο διετίας, έναν δινάριον κάτεδροφί-
ει πριγκύπεμόν - νεότερη κτήριο.
λέν, δεν θα πρέπει να μην ανθίσουμες σε δρί-
πες περιπτώσεις, όπου τα θιαστικά και έργοι ασθε-
μέρων πρέπει να χρηματοποιήσουν ανθολυγό-
μείο και οι δάσκαλοι της ανάλογες πιέσεις πρός
την κατεύθυνση, το Συμβούλιο της Επικράτειας έπα-
νοι την πραγματικότητα, το πόλο ραγματικού προπτη-
ρίου της πολιτιστικής με λήπτρονας, στερεώνοντας
διοίκηση στις απόφοιτες, της και ένισχυοντας τη βέ-
τερη προσπάθεια στην προστασία των ηπανών έπειτα της
θήρακον, οι οποίες πρέπει να εκθεωρούν, ιδέες και

φόρος φατα μέτρα από διάφορους ορεῖς

ρ' ὅλη τὴν παραδοσιακή δυσφορία τοῦ Κράτους ἔναντι στὴν παραδοσιακή μας κληρονομιά, η ὅλη θέση φαίνεται ν' ἀλλάζει τὰ τελευταῖα χρόνια, πράγματοι ήδη καταδείχθηκε και ἀπό οὓς ἐκθέσαμε μέχρι

τώρα. Τότε τελευταίο καιρό παραπέμπεται, μάλιστα. Ένα είδης συσσωρεύσεως με την οποία προσπέντειν την παραδοσιακή κλαρονόμη ή θαγανιγιάν με τέτοια μέτρα. Τέ μεγάλο ιμάδιο, τό διόπι έδει όπως να τονίζεται και που δημιουργεῖται τόνινθον μεγάλης ψηφιώσεως, είναι η έλλειψη συντονίσματος, δικαιολογημένου θεασμού και πλαισίου και της ανάλογης δικαιωτικής δομής, με πρότελεσμα ότι γεγονέσσει λιγοστά.

Έτοι τόν Οκτώβριο του 1982, στις μέλετες οι οποίες ανατέθηκαν στα Πλαίσια της «Επιχείρησης Πολεοδοτήσης Ανασυγκόρωτης» του ΥΧΟΥ, υπάρχει δεσμευτική, αλλά αναφερόμενη, για εντοπισμό δρόμων κτιρίων ή συνδυάσεων, στις 280 πόλεις που περιλαμβάνονται στη προγράμμα. Τότε είναι πολύ σημαντικό, δεσμευτικό ότι στις προδιαγραφές της - «Επιχείρησης περιβαλλοντικής και έργων συντήρησης σχετικών μελετών και σπούδων που έχουν ήδη συντρέψει ή δημοπρατείται και οι οποίες είναι δυνατό να βρων. Έτοι, ον πρακτικό άντικρυσμα. Άπο το λόγο μέρος, τα γενικά μελεκτήσαται της «Ε.Π.Α.» - ισχυούν και για τόπου ταξιδιού, με πρώτο και κυριό την έλλειψη ειδικών των οποίων η παρούσα στις διαφορες ομάδες θα έπειτε να είναι υποχρεωτική.

Ἄδιέξοδα καὶ ἐλλείψεις

κή Επιτροπή ένοψε, απότελε τη γραμμή περί-
λευτη που παρουσιάσθη σήμερα. Η ανάγκη δημιουρ-
γίας **Επινοιώ Φορέα προστασίας** έχει ήδη υπογραφή-
στε από πολλούς και πρότα στα διά που τους ίδιους
τους έργωνδουνος στον επινοιακό μετρικό της έπε-
ργασίας και παροχή αύτής της προστασίας¹⁴.

Επειδή, η έλλειψη **Εθνικού Μητρώου Μνημείων**,
κατά την ιστορική ώρα περιέπειται, από τις επώνε, τημ-
πωτικών και πλοσσωματικών μπριών, απότελε θη-
μούριο χρόνου, συντελε στην οπήνη επινοιακού
μικρεβιακού και πλούσιουν, καθ το βαθύτερο,
δεν καλύπτει την ανάγκη υπογραφής και συνεχείς
έλεγχου της πραγματικής κατάστασης κτιρίων και συ-
δίων¹⁵.

μένον, με την Αρχηγότητα, μα τους και μην υπάρχει
γνώστο, πάλεν, το γενεύς
μεταβλήθηκε γραφειού,
υπόθεταιρουγών, οπότε
θεωρεύεται πρωτοβουλία
κα, επινοιακής ένστα-
σης, που πρέπει να
μείνουν, επίσης, όπι μη
πρέπει να θεωρήσουμε
χάν, οι υπέρτατοι προστα-
τικοί πελάτες τους είτε
υπάλληλοι για «πάγμα-

Οι δύο παραπάνω ελέγχους έχουν γίνει είναι δύσκολος ο πραγματικός ελέγχος της κατάστασης στην πόρη, ο όποιος συνήθως παρουσιάζεται όπλουστο ανύπαρκτος. Η έλεγκση πετρελαϊκού του ΥΠΕΝ και ή ίδια ή συνέβαση των ΕΑΕΩΝ του ΥΧΟΥ (άπο με ειδικούς στό θέμα) συντελεύτει επότε να γίνεται ο διέλεγχος εύκαιρικά και μόνο, είτε να μην είναι αισθητός από τους πολί-

τες, έτει καὶ κάποτε, ω̄ γνωστοί από άλλες κρατικές υπηρεσίες»¹. Παρόλας, θα πρέπει να αναφέρουμε τη θέμα της παραγόντων κινήσεων. Γεγονός είναι ότι, στις μέρες παρ, έχουν καθιερωθεί ορισμένα μέτρα τη ώρα ήδη άνω φάσης. Εντοπίζονται και τα ελλείψεις στην εφαρμογή τους (δάνεια Κτηματικής Τράπεζας, τελευταίους γύρους για κίνητρα όπως η 1262/82, μεταφορά του συντελεστή δημόσιας, αλλά και κοποίας επόδησης πολιτικού ύφους που δίνει το ΥΠΕΠ). Ήταν πρέπει να προβείσουμε, ίδιωτα, τα δάνεια της Κτηματικής Τράπεζας ότι ο συνολικό ποσό τους μέχρι δεκατοκατσίδρων δεν έπειτε, αμφέρο, πλήρη αναπτυξιακή τύπου περιοδεύοντας κτημάτων που δύνανται να αποτελέσουν έκπτωσης καὶ, παντού, μετατρέπονται σε παραγόντες κινήσεων διανού. Έτσι, κατά περιορισμένη πραγματεύεται, κατά να λαμβάνεται υπόψη ή διατίθεται κατόπιν καθώς κτημά. Επιπλέον, τα διντόνατα επιπτώσει (9% καὶ 11%) είναι σωρός υπότερα από έκπτωση πολλών ισχυρών, σημείου 3%. Το μέτρο της διανοούμενης περιφοράς της περιφοράς της Αθηνών, με κάλυψη μέχρι 75% της δανδάνης έπιπτες, θα πρέπει, ίσως, να επεκτοπεύεται και στις υπόλοιπες περιφορές της Ελλάδας.

Από πολλά χρόνια προτίνοιται, όπως δημόφορος φέρει, πελαγιστικό κίνητρο, με πρώτο και κύριο φορολογικόν του θέμα τη μεταβίβαση «διατηρητέων κτιρίων». Φονταίται δή δημόφορος, κάποιος διατηρητής κτιρίου, σε αυτόν τον πελαγιστικό με φορά, ένα άλλο θέμα, που σέβει ιδιαιτέρως προσοχή, γιατί εικονίζει δοκινά δίλημα της «ελαστικότητας» της διαχεί-
κής και την τάση των παραδοσιακών πολιτισμών νά
χρησιμοποιούν την έννημη μάς κληρονομίαν από έναν
ρουσοφετολογικό «χαρτί», είναι το περιόρισμα πάνω τών
«απογραφτηρίων» διατηρητών κτιρίων ή περιορί-
σμών, συχνά δύος έδρων απόγραφου. Τα παραδείγμα-
τα, ο «οκνύδες» της Λέσβου, η περιορισμένη πόλη
της Καστοριάς, η μικρή πόλη Λαζαρίδης στην Εύβοια
και οι οπούριοι), τών πρώτων ιδιοκτήτων των τελευταίων
μέρεων της Περιόδου τη 1947, έπιστε, καὶ μάλιστα, κατά έναν
μέρος τους, γεννήθηκαν προκατανομές, ίσως, από Διεθνή
χρονικά, του Ευρωπαϊκού «MAJESTIC», στην Πάτρα.
το 1979-80, ή ένας από τα καλύτερα νεαρούλακα κτίρια
της περιόδου, περιήλθε, το 1982, πιστοποιημένης
μόνο, όντας φορέας της περιόδου περιπτώσεων περιπτώσεων

κρατικής αυθεντικούς και αυτοκατάργητής Κράτους και τών υπέρουσιν. Η πολιτική «πληροκρατίας»¹⁴ καταρράκει, περισσότερο από κάθε άλλο, το κύρος της κρατικής πολιτικής πρωτοτοκούς και διώσις το δικαίωμα της πολιτείας και την ανανέωση συντονισμού των εγγενετών της με την καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομίας. Βεβαίως δε, στην πρόδη, πέρα από «πηγέρις» και βαρύδυνας διακοπές, «τόποι πάντα θίναται». ¹⁵

Εντούπως μάλλον ποιητικού θεάτρου, είναι έκει της πρωτοτοκίας κρατηρικότερων δευτερογενών, όπως, όλα και τών λιγότερην «ψηφιακών μηνύσεων».

Με την ταύτισή έξιλη της βιβλιογραφίας αρχετυπίκης και τόν παραλλήλη περιορισμό των υποσχολουμένων στη γεωργία, στην άστυνο και σημειώνονται άνωστές έξιλες, ή καθιστήρηπτη τη χώρας με στόν τον αὐτό της προστατού παρουσιάζονται ιδιαιτερα σημαντικά, έντον στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα οι άρματι φορεί σχενών ήδη εισιτοδικεύονται από καρό! Αφορμές τελευταία μια σημαντική ελλείψη που πάντα τελειώνει σε νέα από την παραπάνοια. Προκειται για την έπαρση δρόμων και λεπτομέρειας των δράματων υπέροχων, δηλαδή για το έντεκας «δημοσιοπλαστικόν», με την δρόσιτη, δέσμια, έννοια του ρόου. «Λίγοι τους και την απαραγόμενη δομή τους έννι. Είναι παραγνωτικό πλέον, την γεωργία δι οράσουμενος έχουν μετατοπισθεί γραφειοκράτες, δι όλοι έπιπτουμενοί υποτελείστουν, ούτιν δεν υπάρχει κοινό πολιτικό ένθερρυπτον πρωτοβουλίων, ανταλογείται με το επιτρέποντο, επιστημονική ένδινγκας - έννοιες δρύγωναντα και πέρα από άτομικες περιπτώσεις. Θα πρέπει να σημειώσουμε, έπιπτε, ότι μετά όποια έκθεσε, δεν θα πρέπει να θεωρηθούμε παρόδη το γεγονός ου, στην οικείας προστασίας είδων να τοποθετούνται επικεφαλής τους είδη υπόλληξης της ρουτίνας, είτε υπόλληξι για «πάγωμα», με τις ευνόητες συνέπειες

Συμπεράσματα και προτάσεις

Έπιχειρήσαμε μία συνολική θεώρηση της κρατικής πολιτικής άπέναντι στήν πολιτιστική μας κληρονομιά. Είδαμε τά βασικά

δεδομένα της όργανωσης, της προστασίας, τών μέσων πού διατίθενται νομοθετικά για νά την καλύψουν, έξετάσμενοι σημείωμα μέτρα ουσιαστικά πού έχουν άληθευτεί μέχρι σήμερα και, τέλος, έποντας σας τις κυριότερες έλλειψεις και δυσλειτουργίες, που σημιουργούν ανάλογα άδειούς.

Εγίνε, νομίζουμε, σέρας ότι, έφθασαν βέβαια θετικές διτί, μέσα από τεχνητική

σαι σε ωροφόρους με την αποτελεσματική προσπάθεια της πολιτιστικής μας καλλιτεχνικής ομάδας να δινούμε δικαίωμα στην εργασία της. Επομένως, θέλουμε να διατηρούμε την πολιτική που ακολουθήσαμε το Κράτος, μια πολιτική «Ευενόμωνος δυνατροπής», δημιουργώντας άνορεξία, αντιφατικότητας και ανένταρκσης, που μας δίνει το δικαίωμα να επαναλαμβάνουμε δια το πέπικαλμέμενές αιτίες της (έπικαλμέμενές από έως εσείς πόθους, διακρητέμενές και καθησυχαστικές διαθεσιαίωσικές) ήταν η θέληση για δημιουργία ιδεολογικού διαλογίου, απέναντι στην τοπική κοινή γνώμη -αλλά και πέρα από αυτή. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι, βέβαια, μόνον έλληνικό. Κατά το μέτρο που και σε άλλες χώρες, τού ευρύποτού χώρου ή τού λεγομένου «Τρίτου Κόσμου», έπικράτησαν άναλογες ιδονοκρατίες και κοινωνικές συνθήκες, άναλογα λειτουργήσαντες και ή κρατική πολιτική. Σήπτη Έλλαδα, δημος, ποιο συμπλέκνεται. Όσο έλλαστες άλλες χώρες, Ιστορική συνέχεια, με πάρημόλια μνημεία, σε μικρού γεωγραφικό χώρο, στον οπατορεόφες που διερχόνται στην κρατική άσυντροφή και διελθητρία είναι βαρύτερες και, για μάς, άποκρουστικότερες.

Μια ριζική μεταβολή της κρατικής πολιτικής δέν είναι δυνατό πάρα ν' αρχίσει με μιάν άμεσην και υπέρθυμην έμπλοκη διά-
κληρου του κρατικού μηχανισμού στο
θέμα, ένα θέμα που άφορα τις κυβερνή-
σεις στο σύνολο τους και δχι μόνο δύο ή
τρία «συναρμόδια». Υπουργεία.

Η ίδρυση «Ενιαίου Φορέα Προστασίας ειναι, ταυτόχρονα έπιτακτική, μαζί με την άνωγκη ξεχωρισμού της νομοθεσίας, σε ενιαίο πλαίσιο». Ένας τέτοιος φορέας θα θέσει όριστηκά τέρμα στις στερερες και χρονοβόρες άντιθεσέων που δημιουργούνται μεταξύ των διαφόρων άρμοδων φορέων σημερα, θα άναλαβει τόν συντονισμό και τήν πρώθηση δοκιλοράμενων προγραμμάτων προστασίας, θα φροντίσει τήν έπιμόρφωση τεχνητών και έπιστημών στον τομέα της άνοστηλησης, θα άναλαβει τήν εκδόσιση δημοσιευμάτων για έντεμφρωση των πολιτών σε εργασία κλίμακα αλλά και έπιστημονικών μελετών που θα γίνονται στα πλαίσια του και, φυσικά, θα προκινείται με την άναγκη άριθμον στελεχών πού, ούτα, με τήν άνλογη ειδικότητα, θα είναι άποκεντρωμένη σε όλη τη χώρα. Δρώντες κλαδού του κεντρικού όργανουμα, συνεργάτες και έμπνευστές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μέτο τέργο της καταγραφής και έντεμφρωσης σε τοπική βάση. Το Εθνικό Μητρώο Μνημών δεν είναι, άλλωστε, δυνατό παρά να όργανωσε άλλαν τέτοιο φορέα, όποιος θα άναχωνει σύντομα τά τημηματικά μητρώα και άρχεια που υπάρχουν σημερα.

